

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Mgr. Barborou Berkovou ve věci žalobce **J. H.**, bytem B. Č. 819, U., zastoupeného opatrovnící V. M., bytem D. S. 1067, U., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o **přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6. 4. 2016, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce je od 10. 4. 2013 poživatelé invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně. Rozhodnutím ze dne 28. 1. 2016, č. j. X zamítla žalovaná dle § 41 odst. 3 ve spojení s § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, neboť podle posudku posudkového lékaře OSSZ Olomouc není žalobce invalidní pro invaliditu III. stupně, nýbrž i nadále pro invaliditu II. stupně.

K námitkám žalobce byl jeho zdravotní stav přezkoumán lékařem Oddělení lékařské posudkové služby pracoviště ČSSZ Ostrava (dále jen „LPS ČSSZ“). Následně žalovaná námitky žalobce zamítla. Žalovaná dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole V. (duševní poruchy a poruchy chování), položce 8 (mentální retardace), písm. b) (mentální postižení lehkého stupně – debilita s hodnotou IQ v rozmezí 50-69) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Žalovaná uvedla, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce omezuje jeho psychické schopnosti a má vliv na pokles jeho pracovní schopnosti. Trpí lehkou mentální retardací s nevyrovnanou výkonností, s částečným náhledem, se sníženými ovládacími a rozpoznávacími schopnostmi, omezeným výkonem některých denních aktivit. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovila žalovaná dle posudku LPS ČSSZ na horní hranici možného rozmezí 30-45 %, tj. 45 %. Dále s ohledem na disharmonickou osobnostní strukturu žalobce s rysy emoční nestability, impulzivity a agresivity přistoupila žalovaná k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce o 10 % dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., tj. na 55 %. Dle žalované je žalobce schopen pracovního zařazení s využitím dosavadní praxe v jednoduchých, pečlivě strukturovaných dělnických profesích se zajištěným dohledem.

Žalobce, který je omezen ve svéprávnosti, a proto zastoupen stálou opatrovnící, v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě namítal, že jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vylučuje jakoukoliv možnost pracovního uplatnění. Namítl, že žalovaná nepřihlédla k lékařské zprávě MUDr. F. a psychiatrickému posudku MUDr. D., z nichž je zřejmé, že se u žalobce jedná o mentální retardaci středně těžkého stupně ve smyslu kapitoly V., položky 8, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy je zachována toliko schopnost jednoduchých fyzických a sociálních aktivit a těžce snížené až vymizené ovládací a rozpoznávací schopnosti. Žalobce je na úrovni dítěte, nenaučil se číst, psát a počítat, není schopen jakékoli samostatné činnosti bez dohledu, orientovat se, cestovat dopravními prostředky, nakupovat, pročes byl i částečně zbaven svéprávnosti. S přibývajícím věkem se zdravotní stav žalobce zhoršuje a nelze očekávat jeho zásadní změny. Žalobce není schopen sám dojít ani k lékaři, plete si léky, neorientuje se v čase, nepozná hodiny, nepamatuje si, kolik má let, má špatné vyjadřovací schopnosti, složitější výrazy není schopen ani zopakovat, nezná obecné symboly, nerozená barvy, neokáže používat telefon, navázat kontakt s cizí osobou, ani rozvrhnout si denní program. Rovněž nedokáže nakládat s penězi, neumí ovládat domácí spotřebiče, vyprat si. Tyto skutečnosti nebyly i posouzení jeho zdravotního stavu řádně zohledněny. Rovněž nebylo přihlédnuto k poklesu jeho duševních schopností, k němuž dochází věkem. Správně by tedy měl být jeho stav hodnocen dle kapitoly V., položky 8, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tj. jako stav odpovídající invaliditě III. stupně.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě odkázala na napadené rozhodnutí, a dále navrhl, že zdravotní stav žalobce posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů]

(dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 20. 6. 2016 (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci soud nezjistil.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Podle odst. 3 téhož ustanovení se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Způsob posouzení procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stejně jako způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) ZDP stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.

O dávkách důchodového pojištění rozhoduje dle § 5 písm. a) bodu 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPSZ“) zásadně ČSSZ, tj. úřední osoby žalované. Ta je dle § 5 písm. i) ZOPSZ oprávněna rovněž posuzovat zdravotní stav, avšak toliko v rozsahu stanoveném v § 8 odst. 9 ZOPSZ, který stanoví, že pro účely řízení o námitkách v případě posuzování invalidity může plnit úkoly žalované pouze lékař. V prvním stupni přísluší posouzení invalidity dle § 8 odst. 1 písm. a) ZOPSZ příslušné OSSZ, avšak i v tomto případě plní úkoly správního orgánu lékař (§ 8 odst. 4 ZOPSZ). Lékař OSSZ stejně jako lékař LPS ČSSZ podává o posouzení

invalidity posudek dle § 16a ZOPSZ, jehož náležitosti jsou uvedeny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., a to dle posudkových kritérií uvedených v této vyhlášce. Podaný posudek je poté stěžejním podkladem pro rozhodování žalované, která je oprávněna hodnotit jej z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, nikoli však hodnotit správnost lékařských závěrů, neboť úřední osoby žalované nedisponují potřebnými odbornými znalostmi z oboru posudkového lékařství.

Podle § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. musí posudek o invaliditě obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti.

Žalobce v žalobě podrobně popsal, jakým způsobem negativně ovlivňuje zdravotní stav jeho běžný život a pracovní schopnost, přičemž má za to, že žalovaná se nedostatečně zabývala tím, jakým způsobem by se mohl žalobce s omezeními plynoucími z jeho zdravotního postižení, začlenit do pracovního života. Konkrétně dále namítal, že nebylo přihlédnuto k lékařské zprávě MUDr. F. a psychiatrickému posudku MUDr. D..

Podle § 68 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), použitého pro toto řízení dle § 88 odst. 8 ZOPSZ (podle kterého, není-li v odstavcích 1 až 6 a 9 stanoveno jinak, vztahuje se na řízení o námitkách, na rozhodnutí o námitkách a na přezkumné řízení a obnovu řízení, která se týkají rozhodnutí o námitkách, správní řád), rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

Podle odst. 3 téhož ustanovení s. ř., v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podle názoru krajského soudu těmito požadavkům žalobou napadené rozhodnutí žalované ze dne 6. 4. 2016 odpovídá, jelikož z jeho odůvodnění je seznatelné, jak žalovaná posudkově vyhodnotila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce a jakým způsobem posoudila jeho dopad na pokles pracovní schopnosti žalobce. Rozhodnutí žalované má potřebnou logickou strukturu. Žalovaná nejprve

popsala, z jakých podkladů vycházela při přezkumu zdravotního stavu žalobce v námitkovém řízení. Skutečnost, že žalovaná výslovně necitovala obsah jednotlivých lékařských nálezů a další zdravotnické dokumentace, nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalované, neboť tato odkázala na obsah posudku o invaliditě ze dne 18. 3. 2016, ve znění opravy ze dne 1. 4. 2016, z jehož obsahu je zřejmé, že LPS ČSSZ z posudku MUDr. D., soudního znalce, jakož i ze zprávy z psychologického vyšetření, zpracovaného PhDr. K. pro MUDr. F., vycházela a jejich podstatný obsah i odcitovala. Dále žalovaná popsala též vliv ostatních potíží či dalších faktorů na celkový zdravotní stav žalobce a konstatovala znění ustanovení právních předpisů, které na danou věc aplikovala. Z rozhodnutí žalované tak je zřejmé, jakým způsobem a na základě jakých podkladů dospěla k závěru o neexistenci invalidity III. stupně u žalobce.

Stanovení pracovní rekomandace v napadeném rozhodnutí považuje krajský soud za dostatečné. Žalovaná i v tomto ohledu převzala závěr posudku LPS ČSSZ a vymezila, jaké práce je žalobce schopen vykonávat. Obecně vymezený okruh vhodných prací je dostatečný, neboť z povahy věci je zřejmé, že není možné uvádět podrobný výčet konkrétních druhů prací, které žalobce při dochované pracovní schopnosti, dosaženém vzdělání a kvalifikaci, resp. nekvalifikaci může vykonávat.

Zásadní otázkou, kterou musel krajský soud vyřešit poté zůstalo, zda rozhodnutí žalované je věcně správné, zda tedy závěr o neexistenci podmínek invalidity III. stupně odpovídá zdravotnímu stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce. Toto posouzení je předmětem přezkumného řízení soudního, v němž i za situace, kdy mu předcházelo posouzení zdravotního stavu pojištěnce u dvou posudkových orgánů, musí být v souladu s § 4 odst. 2 ZOPSZ proveden důkaz posudkem PK MPSV.

Jak bylo výše řečeno, posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, o níž si soud, stejně jako žalovaná v řízení správním, nemůže učinit úsudek sám. Podle § 4 odst. 2 ZOPSZ posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění MPSV, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jež jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. PK MPSV jsou dle § 16b odst. 1 ZOPSZ nejméně tříčlenné; předsedou posudkové komise může nicméně být jen lékař. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a ZOPSZ), spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění, proto posudková činnost předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (viz shodně Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 22. 11. 2012, 6 Ads 113/2012-45).

Krajský soud k posouzení zdravotního stavu žalobce vyžádal posudek PK MPSV v Ostravě, který byl zpracován dne 12. 10. 2016.

V protokolu o jednání, které vydání posudku předcházelo, PK MPSV popsala zdravotní i pracovní anamnézu žalobce a vývoj předchozích správních řízení ve věci jeho invalidity, jakož i obsah vyjádření opatrovnice žalobce. Následně v posudku PK (ve složení předsedkyně komise, tajemnice a lékaře z oboru psychiatrie) vyhodnotila skutková zjištění tak, že zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý, přičemž za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti označila mentální retardaci s nestabilní emoční poruchou osobnosti, která ke dni 6. 4. 2016 odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole V., položce 8, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Funkčním postižení žalobce hodnotila PK MPSV jako lehké. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila PK MPSV v horní hranici procentní sazby dle vyhl. č. 359/2009 Sb. pro danou položku, tj. 45 % ze stanoveného rozpětí 30-45 %, s tím, že dále byla tato výměra zvýšena o 10 % na celkových 55 % s ohledem na poruchu osobnosti. Ostatní zdravotní obtíže, tj. občasné migrény a bolesti zad dle PK MPSV pracovní potenciál žalobce nesnižují. K pracovní schopnosti žalobce PK MPSV uvedla, že tento nebyl ke dni 6. 4. 2016 schopen vykonávat práce náročné, v riziku úrazu, ve výškách a u točících se strojů, se zodpovědností. Byl schopen práce psychicky zcela nenáročné, ve skupině, pod vedením v denních směnách, případně na zkrácený úvazek. Příkladem PK MPSV uvedla, že byl je vhodné žalobce zařadit v chráněné dílně, při údržbě zeleně atp. Dle PK MPSV se nejedná o mentální postižení středně těžkého stupně s hodnotou IQ 35-49. Dále PK MPSV uvedla, že samotná skutečnost, že byla omezena svéprávnost žalobce, neznamená, že není tento schopen vykonávat jednoduchou duševně nenáročnou práci ve skupině. Jeho nestabilní emoční aktivity lze částečně upravit případnou změnou léčby. Vyjadřovací schopnosti žalobce nejsou dle PK MPSV zanedbatelné, tento je schopen se v jednoduchém rozsahu dobře vyjádřit. Je negramotný mobilní telefon je schopen využívat jen k přijetí hovoru. Dále uvedla, že dočasná pracovní neschopnost žalobce, trvající od 2. 11. 2015 do 1. 4. 2016 nebyla v tomto rozsahu biologicky odůvodněná, neboť páteční obtíže byly mírného stupně a občasné migrenózní stavy jsou dobře ovlivnitelné léčbou. Jeho stav tedy plně odpovídá kapitole V., položce 8, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť je narušeno adaptivní chování žalobce, je značně ztížena úroveň sociálních dovedností, je přítomen nadhled (sděluje, že přece sám nic nezvládá), jsou snižené ovládací a rozpoznávací schopnosti a výkon některých denních aktivit je omezen. Z popsaného postižení však dle PK MPSV nevyplývá invalidita III. stupně.

Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se PK MPSV musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.

V předmětném posudku je jednoznačně uvedeno, že zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý, přičemž za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce označila PK MPSV zcela ve shodě s oběma posudky vyhotovenými ve správním řízení mentální retardaci v lehké formě, která odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole V., položce 8, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posudek řádně odborně obsazené PK MPSV splňuje všechny formální a obsahové náležitosti stanovené v citovaném § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. PK MPSV měla k dispozici dostatečně aktuální poznatky o zdravotním stavu žalobce, učiněné na základě předložené zdravotnické dokumentace. PK MPSV rovněž zcela srozumitelně vyjádřila, proč zdravotní postižení žalobce nelze hodnotit jako středně těžké, natož těžké ve smyslu položky 8, písm. c), resp. d) u kapitoly V., vyhlášky č. 359/2009 Sb. Tímto hodnocením plně PK MPSV dle názoru soudu dostala posudkovým kritériím uvedeným u předmětné položky, neboť aby mohla být mentální retardace hodnocena jako středně těžká, s poklesem pracovní schopnosti 70-80 %, muselo by být zjištěno praktické vymizení ovládacích a rozpoznávacích schopností žalobce, a dále by se muselo jeho IQ pohybovat v pásmu 35-49, to se však pohybuje kolem 60 bodů. Naprostá neschopnost sociálního kontaktu žalobce ve smyslu kapitoly V., položky 8, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. z obsahu lékařských zpráv a psychologických vyšetření rozhodně nevyplývá.

Krajský soud proto podle zásad uvedených v § 77 odst. 2 s. ř. s. hodnotí posudek PK jako přesvědčivý a úplný.

Skutečnost, že je dle tvrzení opatrovnice žalobce tento prakticky nezaměstnatelný, neboť v dostupném okolí jeho bydliště není žádná chráněná dílna, nemůže jakkoli posouzení invalidity žalobce zvrátit, neboť situace na trhu práce v místě bydliště posuzované osoby není posudkovým kritériem dle aplikované vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Jelikož soud neshledal důvodnými námitky žalobce vůči posouzení jeho invaliditě, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Právo na náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků nepřiznal, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s. a § 118d odst. 1 ZOPSZ).

Závěrem nad rámec potřebného odůvodnění krajský soud uvádí, že nijak nezpochybňuje skutečnost, že žalobce trpí závažným invalidizujícím onemocněním, se kterými jsou spojena omezení a obtíže v každodenním životě. S tímto závěrem ostatně plně koresponduje lékařský závěr, že žalobce je schopen pracovat jen se značnými, výše uvedenými omezeními. Dlouhodobě nepříznivý stav žalobce však nebyl při objektivním posouzení takové povahy, aby ke dni vydání napadeného rozhodnutí odůvodnil závěr, že žalobce splňuje zákonné podmínky pro přiznání invalidního důchodu III. stupně. Případné zhoršení zdravotního postižení žalobce může být důvodem pro opětovné posouzení zdravotního stavu žalobce k nové žádosti o zvýšení stupně invalidity.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 24. dubna 2017

Mgr. Barbora Berková v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Šárka Harazinová